

get, og man kunne jo tage Retsudvalget og justitsministeren med.

Omvendt kan man sige, at man med hensyn til muligheden for at få succes med at skabe lighed i sundhed og undgå sociale problemer i uddannelsessystemet og stigende kriminalitet, især blandt unge, også er afhængig af, at der sker en effektiv social indsats.

Så det er noget, jeg under alle omstændigheder arbejder med. Og det kunne godt være, at man kunne tage initiativ til at samle ordførerne – og det skal nok bare i første omgang være på tværs af to udvalg og så de berørte ministre – og så diskutere nogle af de berøringspunkter, der er.

Kl. 17:13

Formanden:

Fru Lene Hansen.

Kl. 17:13

Lene Hansen (S):

Det svar vil jeg gerne takke for, for jeg tror, det faktisk er vejen frem, i hvert fald til en model for en sundhedspolitik, der kan fjerne den sociale ulighed. Jeg tror også, det er den eneste vej frem.

Kl. 17:13

Formanden:

Ministeren.

Kl. 17:14

Velfærdsministeren (Karen Jespersen):

Jeg skal se, hvor langt jeg kan komme med det.

Kl. 17:14

Formanden:

Så er det fru Mette Frederiksen for en kort bemærkning.

Kl. 17:14

Mette Frederiksen (S):

Jeg kan forstå, at ministeren på baggrund af historiske erfaringer er vældig optaget af, at vi ikke får en højere inflation. Det er sådan set et fornuftigt synspunkt, al den stund at en for høj inflation aldrig er nogen fordel og slet ikke for nogle af de mere udsatte grupper.

Lige præcis på baggrund af det kan det jo undre, at man så har været så optaget af at give skattelettelser, for det er jo ikke sådan, som jeg synes ministeren antyder her i dag, at det, der genererer inflation, er stigende sociale udgifter og en forstærket indsats i forhold til udsatte børn og unge, eller at man bygger almene boliger. Inflationen kan jo lige så vel stige, fordi man går ind og fremmer et privat forbrug på en forkert måde og på et forkert tidspunkt i forhold til den økonomiske situation.

Derfor bare et helt konkret spørgsmål: Hvad er ministeren mest optaget af? Er det, at de børn, der har behov for at blive anbragt uden for hjemmet, kan blive det – også selv om det betyder, at kommunerne ikke kan overholde deres serviceramme, og også selv om det betyder stigende offentlige udgifter – eller er det at give skattelettelser?

Kl. 17:15

Formanden:

Ministeren.

Kl. 17:15

Velfærdsministeren (Karen Jespersen):

Det helt grundlæggende vigtige er jo, at børn får hjælp. Når vi overhovedet er i politik, jamen så er det jo for at sikre borgerne de bedst mulige vilkår.

Derfor mener jeg også, at når man snakker skattelettelser, og det gælder også de ændringer, der skete her, jeg kan snart ikke huske, for hvor mange måneder siden, og som jo i realiteten var skatteomlægninger – nu er der nedsat en skattekommission, og jeg har da hørt det sådan, at Socialdemokratiet heller ikke er afvisende over for at indgå i nogle skatteomlægninger, som kan betyde lettelse af skatten på arbejdsindkomst – så er det jo et mik af at sige: Jamen hvordan sikrer man et samfund med den vækst og den beskæftigelse, som er nødvendig, for også at sikre, at der er midler og muligheder for at hjælpe de dårligt stillede børn?

Kl. 17:16

Formanden:

Fru Mette Frederiksen, sidste bemærkning.

Kl. 17:16

Mette Frederiksen (S):

Skulle vi nu ikke lige få diskussionen bare en lille smule ind i virkeligheden? Altså, sagen er, at vi om ikke dagligt så i hvert fald på ugentlig basis får meldinger om, at kommuner skærer ned på den forebyggende indsats, på anbringelsesområdet, på hele det sociale område, hvad angår udsatte børn og unge. Sagen er den, har vi lige fået bekræftet, at kommunerne har sprængt rammerne, hvad angår anbringelsesområdet, fordi der er massive sociale problemer, der kun kan løses med en ordentlig socialpolitik.

Så vi er jo ikke i den situation, at alle sociale problemer er løst, og så taler ministeren om skatteomlægninger og alt muligt andet. Der er jo givet massive skattelettelser. Jeg går ud fra, at ministeren er enig med mig i, at hver gang man bruger 1 mia. kr. på skattelettelser i Danmark, så